

Poslednji dan pred smrtjo se je pogovarjal s svojimi prijatelji o nesmrtnosti duše ter se je vedel tako po svoji navadi, da je spravil prijatelje večkrat celo v veselost. Ko se je solnce nagnilo k zatonu, se je končal ta pogovor. Kriton je vprašal Sokrata v imenu svojih prijateljev po poslednjih naročilih in dobil odgovor, da jim nima povedati nič drugega, nego to, kar jim je pravil vedno, in da naj skrbé za svojo dušo, da postane kar najboljša. In ko ga je Kriton vprašal, kako naj ga pokopljejo, se je smehljaj in odvrnil, da njega samega ne morejo pokopati, ker odide med zveličane; s tem pa, kar ostane od njega na zemlji, naj napravijo, kakor je to navadno. Nato je zapustil svoje prijatelje, da bi se skopal, da bi prihranil delo ženam, ki so imele umivati mrtva trupla. Potem se je poslovil še od svoje žene in otrok.

Ko se je zopet vrnil k svojim prijateljem, je vstopil jetničar ter priznal, da ni imel še nikdar čuvati tako plemenitega, dobrega in prijaznega moža, kakor je Sokrat, ter se s solzami v očeh poslovil od njega. Na Sokratovo željo so sedaj prinesli strup. Vprašal je stražnika, kako naj se vede, molil k bogovom, da bi se srečno preselil na drugi svet, in nato, ne da bi se kaj tresel ali spremenil barvo obraza, izpraznil čašo. Tega prizora prijatelji niso mogli prenašati: spustili so se v glasen jok. Sokrat pa jih je zavrnil, da je spravil ženske od sebe, da bi mogel mirno umreti. Nato je legel; oči mu je zatisnil Kriton.

Tako je živel in umrl mož, ki je bil razumen, dober in pošten, kakor nikdo v oni dōbi, ki je delal le za blaginjo svojih bližnjih, kar pa mu je nehvaležni narod povrnil s smrtjo.

— c —.

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

11. Kdor zgodaj vstaja, mu kruha ostaja.

„Kruh“ se po zgledu našega Gospoda, ki nam je velel moliti za vsakdanji kruh, rebi večkrat v prenesenem ali podobenskem pomenu ter obsega vse, kar človek potrebuje za življenje: živež, obleko, stanovanje itd. Pregovor torej hoči reči: Ljudje, kateri zgodaj vstajajo in hitijo za rana na delo, imajo vsega v obilnosti, tako da jim še ostaja. Zjutraj je namreč najprimernejši čas za sleherno delo, bodisi dušno ali telesno, ker so še naše moči čile in tudi zjutranji zrak pospešuje našo urnost in gibčnost ter sploh sposobnost za vsako delo. Saj pač to vsi vemo iz lastne izkušnje, da se nam delo nikoli tako ne odseđa, kakor zjutraj zgodaj. Poleg tega si pa tudi veliko časa pridobimo vsak dan, ako zgodaj vstajamo, in koliko dobička prinaša to vsako leto!

A ta pregovor, če ga točno razumemo, sega še globočje, ter nam znači sploh pridnega človeka. Lenoba se namreč pri lenuhu najbolj razodeva v tem, da zjutraj pozno vstaja; obratno pa pridnega človeka najlažje spoznaš na tem, če je zjutraj zgodaj na nogah in pri delu. Prva stopinja zjutraj — s postelje na tla, saj to sami le predobro veste, je

najtežja; kdor zna to junaško zmagati, zmagal bode lahko tudi vse druge mej dnevom. Torej: zgodaj vstajati pomeni isto, kakor biti marljiv, priden, delaven. In pravi pomen našemu pregovoru je: Priden človek si pridobi toliko, da mu še ostaja. Obratno pa pravi nasproten pregovor: „Brez dela ni jela“; in veliki apostel, sv. Pavel, je kar naravnost razsodil: „Kdor ne dela, naj ne jé!“

Demant.

(Priobčila Iva Topolovska.)

```

a
a a a
a a a a a
a a a a a a a
a a a a a a a a a
a b b b b b c c c c c
c č d d d d e e e e e e e
e e e e e e e e e g h h h i
i i i i i i i i i i j j j j j j
j j j j j k k k k k k k k k k k k
l l l l l l l l l l l l l l l m m
m m m n n n n n n n n n o o o
o o o o o o o o o o r r r
r r r r r r r r s s s
s s s s s s t t u
u u u u v v v
v v v v v
v z z
ž

```

Vrste naj značijo: 1. soglasnik, 2. gozdna žival, 3. žuželka, 4. sad, 5. mesto na Kranjskem, 6. pomen tega mesta, 7. mesto na Ogerskem, 8. dve mesti na Jutrovem, 9. Babilonski kralj in izraelski prerok, 10. začetna vrsta prve kitice slovenske pesmi (zložil Jeriša), 11. tri ptice pevke, 12. češčenje Marije, 13. domača žival v Aziji in njen gospodar, 14. kaj je bila naša cesarica po rodu, 15. kaj se sliši ob hudi uri, 16. žitu škodljiva rastlina, 17. del ženske obleke, 18. zmanjševalni prirastek (v slovnicu), 19. samoglasnik.

Od zgoraj navzdol in od leve proti desni bere se začetna vrsta priljubljene slovenske pesni (zložil Jeriša).

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Rešitev naloge v 9. številu:

Čita se: Hribolazec, hrib, hlev, Horeb, riba, ribez, Roza, robec, ilo, izba, bor, bolha, berilo, oreh, orel, lice, Liza, leca, Abel, ali, zibel, zora, eha!

Prav so čitali: Gomilšek Antonija, učenka III. letnika višje dekl. šole v Ljubljani; Adamič Dana in Mira, nadučit. hčerki, Ojstriš Minka in Anka v Ljubljani, učenke IV. razr. Fraac-Joževe dekl. šole v Ljutomeru; Štor Stanko, učenec v Ljubljani; Paulšek Karol v Račjem; Slamberger Inka in Nuša, učenki v Kranju; Zalaznik Minka in Franca v Polh. Gradu; Gregorc Jos., učenec v Novem mestu; Kranjc Fr., pekovski učenec v Velenju; s. Mr. Cirila, učiteljica v „Narodni šoli“ v St. Rupertu pri Velikovem; Kilar Riko, učenec III. razr. na c. kr. vadnici v Ljubljani; Kalin Minka in Ivanka, učenki v Kostanjevici; Bezeljak Ivan, pripravnik v Rovtjah; Furlani Pepina, Stefanka in Rimljanka, Aleksandra Zabredova v Ilirski Bistrici; Lager Florica, učenka v Velenju; Potočnik Mih., diurnist pri okrajni sodniji, Čirič Janko, organist, Jančar Ciril, notarski uradnik v Gornji Radgoni; Einspieler Lambert, dijak, Einspieler Štefani, gospica v Ljubljani; Turšič Vincencij v Ravnih nad Krškimi; Vršič V., dijak v Mariboru; Jarc Minka v Braslovčah; Laznik Jožef, učenec v Novi Štifti pri Gor. Gradu; Topolovski Ivanka, v Dolu pri Hrastniku; Čeda Anton, gimnazijec v Mariboru; Šket Ivanka, učenka v Dramljah (Štaj.); Slapšek Vinc., dijak v Kranju; Žitko L. v Ljubljani.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.